

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1099

06.04.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andre revolusjonen Bind I: Tro og kamp

Del 12

Det tåpelige i den internasjonalistiske ideen ble bevist ved utbruddet av første verdenskrig. For første gang viste arbeideren i alle stater at han har et fedreland fordi han ønsker å tilhøre det. Det er demokratenes forbrytelse at de avviste arbeidernes gode vilje og patriotisme, som ble synlig i 1914, og dermed skjøv arbeiderne i hendene på kommunistene etter krigen. Det var bare nasjonalsosialismen og fascismen som ga arbeideren tilbake fedrelandet, som han innerst inne hadde vunnet og fortjent i skyttergravene under verdenskrigen, og som han aldri har forrådt siden.

Det var ikke arbeiderne som begikk forræderi under Det tredje riket, ikke folket som gjorde opprør mot et påstått tyranni, men reaksjonen, det tidligere herskende sjiktet av adel, kirke, generalstab og tidligere demokratiske og marxistiske funksjonærer, som er skyld i den største forbrytelsen mot Tyskland, forræderiet under andre verdenskrig, som kostet riket seieren og eksistensen!

Internasjonalismen er ikke lenger en fare for de hvite nasjonene, i hvert fall ikke når det gjelder arbeidernes holdning. Den røde internasjonale er død; det vi har igjen, er den farligere motstanderen, reaksjonens, industriens og frimurernes gygne internasjonale. Denne lille klikken av elementer som er fremmede for folket og delvis for rasen, må elimineres fra folkets kropp hvis forræderiet mot folket ikke

skal gjentas.

Som en konsekvens av vår idé om det ariske folkefellesskapet har vi nasjonalsosialister også en "Internasjonale", **WUNS** - World Union of National Socialists -, men Verdensunionen forneker ikke eksistensen av nasjoner og deres mangfold, men søker den samlende faktoren, den felles kampen for den hvite rasens biologiske fremtid!

Den historiske utviklingen hadde åpenbart ikke forløpt slik Marx hadde trodd. Økonomiens og historiens jernlover, vitenskapelig begrunnet av den historiske og dialektiske materialismen, hadde ikke nødvendigvis ført til arbeiderklassens seier og dermed til proletariatets diktatur. Dette faktum førte til de første splittelsene: Anarkistene, med Bakunin i spissen, vendte seg bort fra Marx og prøvde sin egen - for det meste voldelige - strategi.

Samtidig vokste det frem en revisjonistisk gruppe i Den første internasjonale, som ikke lenger gikk inn for revolusjon, men for gradvise reformer innenfor det kapitalistiske systemet. Denne gruppen ga senere opphav til sosialdemokratiet og fagbevegelsen.

Det er absolutt viktig å kjenne til det felles opphavet til sosialdemokratiet, fagbevegelsen, kommunismen og anarkismen, for kommunistenes revolusjonære maske skjuler altfor ofte det faktum at marxismen er en ofte ulydig, men ikke desto mindre naturlig utløper av den materialistiske tidsånden, som fra og med den franske revolusjonen ligger bak nesten alle moderne ideer - med unntak av fascismens og nasjonalsosialismens revolusjonære bevegelser. Disse hendelsene syntes allerede å ha gitt den marxistiske ideologien dødsstøtet, Den første internasjonale var i ferd med å gå i oppløsning, og Den andre internasjonale var allerede dominert av sosialdemokratiet.

Marxismens nåværende maktposisjon kan spores tilbake til én mann: Vladimir Uljanov Lenin. I et skruppelløst, men absolutt taktisk nødvendig, oppgjør med hellige marxistiske prinsipper proklamerte han at arbeiderklassen åpenbart ennå ikke hadde den "riktige" bevisstheten og ikke automatisk kunne tilegne seg den på egen hånd. Derfor var det nødvendig med en "revolusjonær fortropp" av proletariatet for å gjennomføre revolusjonen i dens sted. Lenins store gjerning var å ha bygget opp et stramt organisert parti av profesjonelle revolusjonære i bolsjevikpartiet, som faktisk grep makten i det underutviklede og tilbakeliggende Russland - en hån mot den marxistiske historiefilosofien, men en triumf for den marxistiske maktutviklingen.

Den logiske konsekvensen av oppfatningen av kommunistpartiet som arbeiderklassens fortropp var at proletariatets diktatur måtte vike for

kommunistpartiets diktatur, det vil si at det opprinnelig planlagte diktaturet til et stort flertall over et lite mindretall av kapitalister og kontrarevolusjonære nå ble til det åpent terroristiske tyranniet til en liten gruppe profesjonelle revolusjonære.

Det er et av de borgerlige elementenes favorittknep å snakke om et indre samsvar mellom de totalitære statene, både til høyre og venstre, og så baserer man seg på ytre likheter - forbud mot opposisjon, statsparti, demonstrasjonstog, statskontrollert presse osv. Men ingen steder motbeviser denne totalitarismeteorien seg selv så tydelig og overbevisende som når man undersøker partiets rolle:

Det nasjonalsosialistiske partiet krever absolutt og uinnskrenket makt, men ikke for å etablere et partidiktatur, men for å danne rammen for utviklingen av et ekte folkesamfunn, som må vokse nedenfra og ikke kan dekretes ovenfra. Oppbyggingen av en nasjonalsosialistisk folkestat krever folkets entusiasme og frivillige samarbeid. I denne sammenhengen har partiet først og fremst oppdragende og propagandistiske oppgaver. Dets oppgave er å vinne folkets hjerte, overbevise dem om riktigheten av verdensbildet og forklare statlige beslutninger for dem. Dette ble også forklart av Goebbels på Reichsparteitag i 1934:

"Det kan være godt å ha makt som hviler på våpen, men det er bedre og mer tilfredsstillende å vinne et folks hjerte og beholde det også!"

Selv om det er nødvendig å anvende tilsynelatende "leninistiske" organisasjonsprinsipper i den nåværende forbudsperioden, gjenstår ett grunnleggende faktum:

I motsetning til marxismen gir den nasjonalsosialistiske verdensanskuelsen sine tilhengere ingen sikkerhet for seier, ingen "uunngåelig historisk utvikling". Nasjonalsosialismen og dens parti krever derfor massenes frivillige samtykke, noe som ikke gir rom for et maktstyre fra partiets side etter kommunistisk modell! Som arvtakere og samtidig som en del av arbeiderbevegelsen må vi nasjonalsosialister innse at denne arbeiderbevegelsen er av marxistisk opprinnelse, og at den inntil vår bevegelse oppsto, var nært forbundet med kommunismen eller (sosial)demokratiet. Derfor er det skadelig og nytteløst å sette millioner av ærlige arbeidere over styr, slik borgerlige nasjonalister - reaksjonære - er så glade i å gjøre. Den tyske arbeiderbevegelses kampvilje og enhet har bidratt mye til å forbedre vårt folks materielle livsgrunnlag. Det må også være vår tradisjon å representere det arbeidende folkets interesser, å eliminere de arbeidsløse og uanstrengte inntektene og dermed overbevise vanlige folk om at de ikke skal følge pampene - uansett om de snakker på vegne av industrien, den forente fagforeningen eller partiene - men de som har oppstått fra folket selv og forblir bundet til dem, krigerne i den tyske frihetsbevegelsen!

Den marxistiske ideologiens fiasko og uoppfylte profetier har ført til stadig nye forsøk på forbedring og tilpasning: Ortodoks kommunisme, leninisme, stalinisme, maoisme, titoisme, trotskisme, anarkokommunisme, eurokommunisme og nasjonal kommunisme er bare noen av de ulike strømmingene. Enheten i den kommunistiske verdensbevegelsen er håpløst ødelagt. Marx' tilhengere er fullstendig uenige og strides om den rette veien til kommunismen.

Marxismen som idé er ikke lenger et intellektuelt alternativ; dens popularitet kan bare forklares med kampen mot kapitalismens urettferdigheter og dens tilsynelatende revolusjonære holdning. På begge områder - kapitalismekritikk og revolusjon - har vi nasjonalsosialister en klarere idé og større ærlighet og besluttsomhet. Det kan ikke lenger være vår oppgave å demonisere unge idealister som ikke ser noe annet alternativ, og som har sluttet seg til kommunistiske grupper, men vi må være i stand til å si til dem med et ærlig hjerte: **"Revolusjonen, det er oss!"**

Vi må gi de unge, desperate og villfarne menneskene troen på fedrelandet tilbake og sørge for at de fortsetter å tro på revolusjonen. Vår revolusjon er ikke terror og undertrykkelse, vår revolusjon er en åndelig omveltning som bruker de gode tradisjonene fra vår völkische historie til å takle morgendagens oppgaver.

Den tyske frihetsbevegelsen erklærer en nådeløs kamp mot den marxistiske ideologien og dens funksjonærer og deres endelige ødeleggelse; til de revolusjonære krigerne på den motsatte siden rekker vi vår hånd i forsoning - i vårt folks interesse og til dets beste. Bare i Forbundsrepublikken Tyskland finnes det fire kommunistpartier - DKP, KPD, KPD-ML, KBW - og en kommunistisk massebevegelse, vår farligste motstander - Kommunistenes forbund, KB, samt utallige andre venstregrupper. Alle kan ikke ha rett.

Men det finnes bare ett nasjonalsosialistisk parti - NSDAP - der alle kan samles som elsker sitt folk, ønsker å skape sosial rettferdighet og bygge en revolusjonær - det vil si ærlig og grunnleggende - opposisjon til det liberalkapitalistiske systemet. Tross alt ville det være en feil å undervurdere marxismen. Den utgjør fortsatt en reell fare i dag, i hvert fall så lenge den eneste effektive motkraften hindres og forbys av demokratene. Det er rett og slett dumt å peke på DKPs lave stemmetall og så legge seg til å sove beroliget. Marxistene kommer til å tjene like mye som oss på at det liberal-kapitalistiske systemet i hele den hvite verden er i krise, men da vil de ha et mye bedre utgangspunkt organisatorisk og politisk, takket være tiår med undertrykkelse av den revolusjonære høyresiden.

I Portugal og Spania finnes det sterke kommunistpartier, og i NATO-landene Italia og Frankrike, som også er med i EF, sitter de allerede nå ved maktens porter. DKP

er en liten, men svært velorganisert kaderbevegelse som takket være en dyktig alliansepolitikk har fått større innflytelse enn det lave valgresultatet skulle tilsi. I det fremvoksende proletariatet av utenlandske arbeidere og deres familier vokser styrken til de utenlandske kommunistpartiene, som motsetter seg den kapitalistiske utbyttingen av sine landsmenn. Bak alt dette ligger imidlertid østblokkens enorme militærapparat, supermakten Sovjetunionens maktpolitiske tyngde. Vekten av supermakten Sovjetunionen og Lenins innsikt, som har vært rettesnoren for kommunistpartienes verdensrevolusjonære arbeid siden 1918.

Nøkkelen til verdensrevolusjonen ligger i Tyskland, Marx' og Engels' fødested. Hvis Tyskland faller, faller Europa, men hvis Europa faller, er verdensrevolusjonen nær seier! Siden 1918 har Tyskland beskyttet Europa mot marxismen:

Først ved å fremme nasjonalitetenes frihetskamp i Sovjetunionen, først og fremst gjennom den keiserlige regjeringens anerkjennelse av en uavhengig ukrainsk stat, gjennom Freikorpsets undertrykkelse av alle kommunistiske omveltningforsøk - fra spartakistopprøret til Den røde Ruhr-hæren - og deretter, under Det tredje riket, gjennom antikominternpakten og det europeiske korstoget mot Sovjetunionen i 1941.

Man glemmer alltid at kampen på østfronten under andre verdenskrig var en europeisk frihetskamp. Aldri før hadde det eksistert en så formidabel internasjonal militærstyrke under samlet tysk overkommando:

Regjeringene og hærene i Italia, Finland, de baltiske statene, Ungarn, Romania, Slovakia og Kroatia sto på det stortyske rikets side, Spania sendte Blå divisjon (falangistfrivillige), Frankrike LFV (Legion des Volontaires Francaises), I Waffen-SS' rekker befant det seg soldater fra blant annet Flandern, Vallonia, Danmark, Norge og Nederland, som sendte sine egne lukkede enheter - alle frivillige - til fronten (LVF ble også senere innlemmet i Waffen-SS).

Men det kom også frivillige fra alle andre land, og etter hvert dannet til og med muhammedanere og indere enheter i Waffen-SS, som i 1945 talte 750 000 utlendinger blant sine drøyt én million overlevende soldater. Til og med russere, under general Vlasov i ROA (Den russiske frihetsarmeen), kjempet mot kommunistene under egen kommando, i likhet med nasjonalistenes væpnede tropper og mer enn en million russiske hjelpearbeidere (Hiwis) i Wehrmacht. Og dette til tross for den riktignok ukloke og svært harde okkupasjonspolitikken.

Dette var en foregripelse av det forente Europa som demokrater og bolsjevister smadret sammen. Det var også et bevis på muligheten for å realisere det ariske folkefellesskapet vi drømte om! Det er ingen tilfeldighet, men et historisk symbol

at de siste som forsvarte Førerens bunker i Berlin, var de pålitelige troppene i kaoset under høsten, enheter fra Hitlerjugend og franske frivillige!

Det var bare atombombens eksistens, ikke demokratenes indre styrke og ytre makt, som nok en gang reddet Europa fra det totale slaveriet. Men nå synes motstandskreftene å være oppbrukt. Gjennom en politikk med kapitulasjon på avbetaling, som begynte med de skammelige avtalene med øst, ønsker demokratene å kjøpe seg en frist. Hvis ikke det liberale kapitalistiske systemet styrtes, er det svært sannsynlig at Vest-Europa vil være kommunistisk eller under kommunistisk innflytelse innen utgangen av vårt århundre. Denne skjebnen kan fortsatt avverges. Motstand i øst er mulig, og kommunismens seier er ikke uunngåelig.

En politikk som internt eliminerer systemets urettferdigheter og motsetninger, som forener alle kreftene i vårt folk og som eksternt utnytter krisene og problemene i østblokken på en avgjørende måte, med en slik politikk gjenvinner vi raskt initiativet og oppfyller dermed igjen den forpliktelsen som Adolf Hitler beskrev på denne måten i sin siste radiotale i 1945:

"Heller ikke i denne kampen vil det være det indre Asia som vil seire, men Europa og med det den nasjonen som i 2000 år har representert Europa som den øverste makten mot øst og som vil fortsette å gjøre det i fremtiden - vårt stortyske rike, den tyske nasjonen."

Krigen er fortsatt ikke over, den verdenshistoriske kampen mellom marxismen og nasjonalsosialismen fortsetter. Vi har bare tapt ett slag - men nå er en ny generasjon inne i kampen, fast bestemt på ikke å gjenta fortidens feil, men likevel villig til å vise seg verdig fedrenes heroiske kamp. Så lenge det finnes hvite mennesker for hvem friheten og nasjonen betyr mer enn privat lykke og et borgerlig liv, vil det finnes nasjonalsosialister, og vi vil ikke hvile før bolsjevismens gissel er utslettet fra kloden! Veien dit er lang, og mange tviler på sjansene for å lykkes i møte med den bevæpnede, tilsynelatende ukuelige makten i øst. Men vi må ikke, forført og bedratt av marxistenes seierspropaganda og demokratenes kapitulasjonsstemning, se som trollbundet på vår motstanders styrke, men lære oss å analysere kaldblodig og fordomsfritt svakhetene ved det kommunistiske styresettet.

Det er nok svakheter som hver for seg kan være systemødeleggende, men til sammen, som den russiske systemkritikeren **Andrej Amarik sier** i sitt essay "Kan Sovjetunionen overleve 1985? - mener at de i det lange løp må være fatale. Her er de viktigste punktene:

Den marxistiske planøkonomiens fiasko.

Partiets undertrykkelse av folket.
Problemet med nasjonalitet.
Undertrykkelsen av de østeuropeiske statene.

En målbevisst motstander som utnytter disse store svakhetene, kan bringe Sovjetunionen i ekstraordinære vanskeligheter. I tillegg kommer det kinesiske kortet.

Mao Zedong Thought", som kineserne selv karakteristisk nok kaller den maoistiske kommunismen, er ofte vanskelig å forstå for oss. Uansett utgjør ikke maoismen noen trussel mot Europa:

Den kan til og med forstås som en slags kinesisk fascisme, som i tråd med etterkrigstidens utvikling har fått en marxistisk overbygning (noe lignende gjelder for andre land, som Indonesia under Sukarno, Argentina under Peron og Egypt under Nasser). Foruten Kina er opposisjonsgruppene i østblokken våre naturlige allierte.

Siden krigens slutt har Vest-Tyskland vært vertskap for en rekke eksilorganisasjoner hvis frihetskamp fortjener vår sympati og støtte. Våre våpenbrødre og tidligere allierte står oss selvsagt spesielt nær:

Ungarn, Romania og fremfor alt kroatene har aldri funnet seg i det kommunistiske slaveriet. Gamle vennskapsbånd gjør det mulig for oss tyske frihetskjemper å interessere oss for skjebnen til de baltiske folkene - esterne, latvierne, litauerne - og ukrainerne, hvis eksistens som nasjon er truet. Men vi tyske nasjonalsosialister strekker også ut en vennskapelig hånd til alle de andre folkene i Øst-Europa! Det må skje en forsoning - ja, en allianse - mellom de to mest vitale og sterkeste rasene i den hvite verden - slavernes og germanernes felles kamp mot den felles fienden.

Forutsetningen for dette er respekt for de århundregamle nasjonale grensene, det vil si tilbakeføring av de opprinnelige tyske østprovincene til riket. Anerkjennelsen av denne retten vil ikke være vanskelig for våre tidligere allierte, men også de tidligere vestvendte folkene - først og fremst polakkene og tsjekkerne - har nok lært at man ikke kan forvente hjelp og støtte fra demokratene. For oss tyskere innebærer kampen mot marxismen også kampen mot splittelsen av vårt fedreland. Uten marxismens tilintetgjørelse synes en ny gjenforening av Tyskland umulig, med mindre den sovjetiske ledelsen fullstendig endrer sin politikk overfor Tyskland, slik Stalin, den virkelige politikeren, en gang gjorde. Vårt mål kan og må derfor ikke under noen omstendigheter være en fullstendig sammensmelting med Vest-Europa!

Tysklands sentrale posisjon mellom øst og vest har alltid vært tragedien, men også storheten i vår historie. Tyskland tilhører verken øst eller vest, men har den historiske oppgaven å forene og forme hele Europa fra sitt sentrum. Som vi har sagt tidligere, har vi overtatt arven fra Romerriket. Vi kan ikke frita oss selv fra denne forpliktelsen:

Det ville være vår selvoppofrelse og dermed slutten på den tyske nasjonen. Den store arven fra den vestlige ideen, den gamle ideen om imperiet, forplikter oss til å kjempe ubønhørlig mot materialismen i øst og vest og dermed til å kjempe for europeisk frihet!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seitdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung wieder als 32 Partei in die Nachkriegszeit und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Merkmale von Massenmord, Verbrechen, Verfolgung und Verdrängung haben nicht abgenommen, das Kommando der jüdischen Elite umfasst hoch gelobte Führer Adolf Hitler, so ähnlich ist es.

Alle Nationalsozialisten sind weniger afrikanische Völker und Rassenmischer als Schächer im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Feindkampf ist nicht militärisch geworden, aber die Gefahr des biologischen Untergangs ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der verantwortliche Gegner ist aber dabei, das Volkstum - gegen alle weißen Völker (-) zu behaupten. Seine Mittel sind Erziehung, Überlebens- und Kampfschulung.

Ob "Hitler" oder "Hitler", ob im Weltkrieg oder im Stromkampf, ob als Propagandamittel, Symbol oder auf einem Bildschirm, wichtiger ist die Idee Nationalsozialismus als seine Pflicht!

Hitler Hitler
Gerdhard Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1805 19 June 2022 (137)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningboiscent.com/truth.htm) I'm at 21 pages more, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the NEW ORDER
Number 17 (1/2022) Periodic 1/2022 April 26, 2022 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other socially-aware countries and social kinemen fight side by side for the preservation

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological left death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. He means not non-White immigration, culture diversion, and re-orientation.

Whether "Hitler" or "Hitler", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler Hitler!
Gerdhard Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonnalsosialistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info